

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 1Tos/15/2026  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125011518  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2026  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8125011518.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a JUDr. Matúša Tarcalu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.05.2026 v trestnej veci odsúdeného A. B., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 26.11.2025, sp. zn. 33PP/27/2025, takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

### odôvodnenie:

Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 26.11.2025, sp. zn. 33PP/27/2025 podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 66 ods. 1 Tr. zákona zamietol žiadosť odsúdeného A. B. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/56/2025 zo dňa 04.09.2025 vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas, bezprostredne po vyhlásení napadnutého uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, sťažnosť odsúdený. Sťažnosť do dnešného dňa neodôvodnil.

Na základe takto riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeným krajský súd preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Prvostupňový súd sťažnosťou napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že odsúdený síce spĺňa formálny predpoklad pre podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže vykonal 1 za prečin uloženého trestu, avšak na takéto rozhodnutie nie sú splnené materiálne predpoklady, keďže odsúdený svojim správaním vo výkone trestu nepreukázal žiadne výrazné polepšenie a nemožno od neho bezpečne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Prvostupňový súd konštatoval, že aj keď je aktuálne správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody na požadovanej úrovni, len dobré správanie sa odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody nie je dostačujúce na vyslovenie predpokladu, že bude na slobode viesť riadny život. Súčasťou polepšenia sa odsúdeného je zároveň aj zmena postoja k trestnej činnosti. Zároveň prvostupňový súd poukázal aj na skutočnosť, že odsúdený je vo výkone trestu štvrtýkrát a od preradenia z výkonu väzby do výkonu trestu uplynula krátka doba, preto jeho správanie nebolo možné komplexnejšie zhodnotiť a s prihliadnutím na predchádzajúce výkony trestov, súd mal za to, že sa odsúdený prispôbil výkonu trestu a vzhľadom na jeho minulosť nie je možné očakávať, že povedie riadny život. Prvostupňový súd poukázal aj na menej priaznivú resocializačnú prognózu na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti, ktorá taktiež nesvedčí v prospech novej prognózy, že odsúdený povedie na slobode riadny život. Za takej situácie

podmienečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Po oboznámení sa so sťažnosťou napadnutým uznesením, ako aj obsahom predloženého spisu, sťažnostný súd konštatuje, že sťažnosť sa týka výkonu trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 04.09.2025 sp. zn. 1T/56/2025, právoplatným vo vzťahu k odsúdenému 20.09.2025, vo výmere 14 mesiacov, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Do výkonu trestu bol prevedený dňa 23.09.2025 potom, čo predtým vykonával v uvedenej veci väzbu. Odsúdený podal žiadosť o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dňa 14.10.2025.

Podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody znamená podstatnú zmenu spôsobu jeho výkonu, a preto by táto možnosť mala byť umožnená len odsúdenému, u ktorého je reálny predpoklad, že uložený trest splní svoj účel, aj bez potreby celkového výkonu tohto trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Súd musí preto skúmať všetky okolnosti svedčiace o možnostiach prevýchovy odsúdeného, ako aj jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody.

Z inštitútu trestu ako účelovej sankcie vyplýva, že pokiaľ doposiaľ vykonanou časťou trestu bol dosiahnutý účel trestu sledovaný zákonom, je ďalší výkon trestu odňatia slobody nepotrebný a taktiež nedôvodný, aj keď pri ukladaní trestu sa prihliada k možnostiam nápravy páchatel'a a nie je vždy možné presne predvídať, ako sa u jednotlivých páchatel'ov prejaví jeho výchovný účinok. Zo správania odsúdeného a jeho postoja k plneniu si povinností v dobe výkonu trestu musí byť zjavné také polepšenie, že ďalší výkon trestu už nie je potrebný a odsúdený môže byť prepustený na slobodu. Podmienečné prepustenie je významným prostriedkom dovŕšenia prevýchovy a resocializácie odsúdeného a neznamená ukončenie tohto procesu, ale pokračovanie v prevýchove resocializačnom procese odsúdeného aj v iných podmienkach, teda na slobode. Zmysel tohto inštitútu nie je len v tom, že za dobré správanie, prípadne plnenie svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody, bude odsúdený automaticky prepustený po odpykaní zákonom stanovenej doby k zreteľu účelu trestu. Nevyhnutným predpokladom pre podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je pozitívna prognóza budúceho správania sa odsúdeného.

Pre naplnenie materiálneho predpokladu pre podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa vyžaduje predovšetkým aktívny prístup a postoj odsúdeného, z ktorého možno vyvodíť polepšenie, a to že v budúcnosti možno od neho očakávať, že z výkonu trestu odňatia slobody si vzal ponaučenie a bude dodržiavať zákonom stanovené normy správania sa a viesť riadny život.

Aj podľa názoru sťažnostného súdu v tomto štádiu nie je možné očakávať, že by iba doposiaľ vykonaná časť uloženého trestu odňatia slobody postačila na nápravu a prevýchovu odsúdeného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Aj napriek tomu, že z hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Prešov vyplýva, že správanie odsúdeného vo výkone väzby bolo v súlade s internými predpismi a nedovolennej činnosti sa nedopúšťal, v cele a osobných veciach dodržiaval predpísaný poriadok a dodržiaval zásady osobnej a kolektívnej hygieny a to isté platí aj o jeho správaní vo výkone trestu odňatia slobody, kde bol z výkonu väzby prevedený dňa 23.09.2025 a adjustácia na podmienky výkonu trestu u neho prebehla bez nedostatkov, so zreteľom na krátky pobyt odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody jeho osobu nebolo možné komplexnejšie hodnotiť. Z hodnotenia vyplývala menej priaznivá resocializačná prognóza a stredné riziko recidívy trestnej činnosti u odsúdeného.

Záver o tom, že od odsúdeného nie je možné dostatočne presvedčivo očakávať, že by iba doposiaľ vykonaná časť uloženého trestu odňatia slobody postačila na jeho nápravu a prevýchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, pritom nevyplýva len z pre komplexnejšie hodnotenie pomerne krátkeho výkonu trestu odňatia slobody, ale aj z jeho predchádzajúceho života, ktorý nepochybne má vplyv na riziko recidívy trestnej činnosti. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že u odsúdeného ide v tomto prípade už 4. nepodmienečný trest odňatia slobody. Najprv vykonal trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace a 18 dní v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia dňa 04.11.2020 (odsúdenie Okresným súdom Prešov rozsudkom sp. zn. 41T/84/2020 zo dňa 04.11.2020), potom vykonal trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov dňa 14.06.2024 (odsúdenie Okresným súdom Prešov rozsudkom sp. zn. 33T/20/2020 zo dňa 21.04.2022) a nakoniec vykonal trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov dňa 27.01.2025, hoci išlo o trest súhrnný k rozsudku sp. zn.

41T/84/2020 zo dňa 04.11.2020, ktorý bol vo výroku o treste zrušený (odsúdenie Okresným súdom Prešov rozsudkom sp. zn. 6T/57/2021 zo dňa 12.06.2023). Odsúdený sa trestného činu, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne, z ktorého výkonu teraz žiada o podmienené prepustenie, dopustil dňa 11.03.2025, a teda len necelé 2 mesiace po prepustení z výkonu v poradí 3. nepodmienečného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na to, že ani 3 predošlé výkony trestu odňatia slobody u odsúdeného evidentne nevedli k náprave, krajský súd nepovažuje za pravdepodobné, že by práve 4. výkon trestu odňatia slobody aj s ohľadom na jeho krátke trvanie bol práve tým trestom, z ktorého výkonu možno vyvodíť polepšenie odsúdeného a to, že v budúcnosti možno od neho očakávať, že z výkonu trestu odňatia slobody si vzal ponaučenie a bude dodržiavať zákonom stanovené normy správania sa a viesť riadny život.

Na základe konštatovaných dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.